

Grandpierre Atila:

Szkíták Trójában

A magyarság őstörténelmének egyik legrejtettebb szála Trójához vezet. Anonymus, a híres krónikaíró, legelső nagy munkáját Trójának szentelte. A művet a történelem titkos tényezői eltüntették. Anonymus második főművét, a Gesta Hungarorum-ot szintén betiltották, azonban több, mint 500 év elteltével külföldre került, ahol hírt adtak róla, s ennek nyomán 1746-ban végre a nyilvánosság elé került Schwandtner János György jóvoltából. Azóta a magyarság egyik legfontosabb krónikájává vált. Ebben Anonymus a magyarságot Szkítia első királyától, Magógtól származtatja (Góg és Magóg szobra a londoni Guildhall-ban a City of London hagyományos őrei, 1. kép). Magóg testvérei Madai és Gomer. Országaik Európa délnyugati csücskétől az anatóliai Taurus hegységig (a mai Törökország területéig) terjedtek, vagyis Tróját is magukban foglalták. A magyar őstörténelem két szála, a szkíta és a trójai tehát szorosan összefügg. De hogyan?

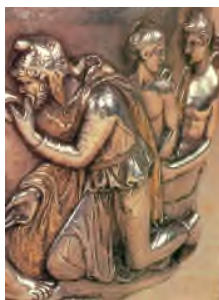
1. Góg és Magóg szobra, Guildhall, London.

Trója bukása vízváltó volt az emberiség történetében. Maguk a győztes görögök is Trója elestével jelképezik a dicsőséges, heroikus kor bukását. Mások szerint Trója megtámadása a Trója által képviselt, a felemelkedő görög civilizációtól eltérő, magasabb civilizáció elpusztítása volt. Trója,

ahogy Homérosz rendre írja, „szent Ilion” volt az ókorban „a világ tüköre”, az ókori világ ékessége, a műveltség legragyogóbb központja. Ebből a szempontból Szép Heléné párhuzamba állítható Trójával, hiszen a görögök a világ legszebb asszonyának tartották. De más szempontból is fennáll a hasonlóság. Trója trójai neve ugyanis: Ilion. A városnév szótöve az „il-”, ugyanaz a szótő, mint az Ilona, Heléné, hellén név esetében. És a két hasonló összekapcsolódik: Trója eleste a győztesek késői hagyománya szerint Szép Ilona elrablásával kapcsolatos. A hasonlóságok sora ezzel azonban nem ér véget. Szép Ilona apjának neve ugyanis görögösen: Tündareosz. A görögösítő –eosz képzőt elhagyva tehát Szép Heléné teljes neve: Tündar Ilona! Ez már nem lehet véletlen. Tündér Ilona ugyanis szintén világszépe – a magyar hagyományban! Szép Heléné mondaköre rendkívül gazdag, legalábbis a műkénéi korra, az i.e. II. évezredre, sőt még régebbre nyúlik vissza, eredetileg termékenység-istennő lehetett. Tündareosz a mondakör újabb keletű változatában Spárta királya. Szép Heléné férjhez adásának megünnepléseként fehér lovat áldozott. Újabb hasonlóság, hiszen a hunoknál, magyaroknál a legelőkelőbb áldozati állat a fehér ló volt.

Homérosz egyes személyek viszályainak, szerelmeinek előtérbe állításával adja elő a görög történelmet, helyett, hogy a korabeli tudást összefoglalva az Upanisádok-hoz hasonló színvonalon adná elő végülis történelmi tárgyú elbeszélését. Lehetséges, hogy csak jelképekben, virágnyelven fejezhette ki a valóságot. És ha így volt, akkor lehetséges, hogy amikor azt írja, Iliont Heléné miatt támadták meg, akkor ezzel arra céloz, vagy azt fedi el, hogy a támadás éppen azért történt, mert Trója neve Ilion, Ilona, Él-Anya, Élet-Anya. És mivel Hellasz neve is a Héliosz-ból ered, vagyis eredetileg Hellasz népe magát a Nap fiainak nevezte, az ősi, Napisten-hitű görögség ősvallástól elfordítása nem történhetett meg másként, mint a Napistenhit felszámolásával. Tróját, Iliont tehát azért támadták meg, mert a Napistenhitet, a Természet-vallást akarták eltörölni.

Kik voltak a trójaiak? Népi azonosságuk – a kutatások mai állása szerint, ahogy egy tekintélyes szerző írja – teljesen ismeretlen. Ennek fényében különösen érdekes, hogy *Trója királya, Priamosz jellegzetes, Góg és Magóg süvegéhez hasonló szkíta süveget viselt* (2. kép).

2. Priamosz trójai király szkíta süvegben, i.e. 1250 körül

Tegyük hozzá, hogy a szkíta a görögök neve annak a népnek, amelyet a kínaiak hunnak neveztek, és akik magukat egymás között magyarnak nevezték (lásd Grandpierre Atilla: Királyi mágusok ősnépe: a magyar). A szkíta csúcsos süveg a lánglelkűség, a láng-eszűség jelképe, azért csúcsos, mert a láng és a Nap „lángjai” („helmet structures”, sisak alakú képződmények) csúcsosak. Ezért és így tartozik össze a Naptisztelet a tűztisztelettel, a tűztisztelet a mágikus gondolkodással, a mágikus világképpel, a magyar világlátás legmélyebb alapjaival (lásd Grandpierre K. Endre – Grandpierre Atilla „Atilla és a hunok” c. könyvét). Jellemző, hogy a legtöbb nyelven nincs külön szó a csúcsos süvegekre. Angolul például a szkíta-magyar eredetű, de félrevezetően frígiainak nevezett süveget frígiái sapkának nevezik. Az ősi magyar mágusok karimás arany süvegeit pedig arany kalapnak. A Kárpát-medencében már 7000 évvel ezelőtt is ilyen csúcsos süveget viseltek a, az erdélyi-tiszai Vinca-Tordos kultúrából fennmaradt kőszobor tanúsága szerint (3. kép).

3. Vinca-Tordos süveg az i.e. 5. évezredből

Priamosz király fia, Párizs (eredetileg talán Parázs) királyfit az ókori görögök teljes szkíta-magyar viseletben ábrázolták (4. kép).

4. Párizs trójai királyfi – szkíta ruhában! i.e. 1250. Majtényi Zoltán javasolta szerzőnek ezt a képet.

Hogy szkíta voltát világosan érzékeljük, vessük össze egy szkíta íjász ábrázolásával (5. kép).

5. Szkíta íjász, Vulci, i.e. 6. század

A fő különbség a két íjász között, hogy a Vulci-nál talált tárgyon párdücfolt-mintás ruhában láthatjuk a hőst, hátrafelé nyilazva. Újabb kapcsolatot fedezhetünk fel a szkíta-magyar amazonok jellegzetes viseletével a következő képen (6. kép).

6. Szkíta amazon jellegzetes öltözékben, i.e. 1. évezred

Az amazon szintén párducfoltos ruházatot visel, szintén szkíta-magyar süveget, szintén íj van a kezében, szintén nadrágot visel. Vessük össze ezeket a képeket a szkíta trombitás képével (7. kép), és kétségen kívülé válik Párizs trójai királyfi viseletének szkíta volta.

7. Szkíta trombitás

Párizs királyfihoz hasonló süveget viseltek s szkíta nemesek (8. kép) és Árpád magyarjai (9. kép).

8. Szkíta nemesek viselete. 9a. Magyar süveg a IX. századból, 9.b. Árpád nagykirály ábrázolása a középkorból szkíta ruhában, párducbőrös kacagányban, csúcsos, kicsit előrehajló csúcsú süvegben

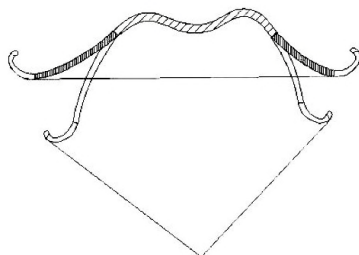
Tegyük hozzá, hogy nemrég rekonstruálták Atilla hun nagykirály öltözékét, és ezen viselete nagyon hasonló Párizs királyfiéhoz (10. kép).

10. Atilla rekonstruált öltözéke. 11. Dalai láma szkíta süvegben

Nem véletlen, hogy a dalai láma süvege kísértetiesen emlékeztet Párizs trójai királyfi, a szkíta nemesek és Atilla hun nagykirály süvegéhez (11. kép).

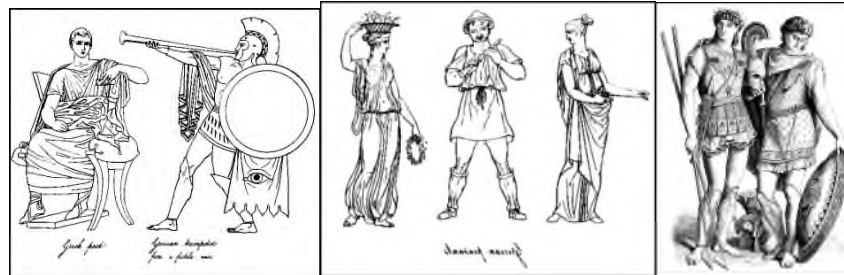
Tegyük hozzá, hogy Párizs királyfi viseletének a süvegen kívüli másik lényeges darabja, az íj, nem akármilyen. Vessük össze a képünkön látható jellegzetes szkíta íjjal, hogy világos legyen az íj hovatartozása (12. kép).

12. Szkíta íj

S ha még mindig kétségeink maradtak Párizs öltözékének szkíta mivoltával kapcsolatban, akkor ismerkedjünk meg legalább futólag a nadrág történetével. A történészek szerint a nadrágot a szkíták, a lovasnépek hozták be a nyugati civilizációba. Mivel a „szkíta” görög elnevezés, és a görögök

csak a szkíta-görög kapcsolat szorossá válása idején tanultak meg (újra) írni, az i.e. 8.-6. században, ezért olyan látszat alakult ki, mintha a szkíták az i.e. 8.-6. században jöttek volna létre, s a szkíták korát ettől kezdve számítják. Mindenesetre tény, hogy a lovaglással összetartozik a nadrág. S hogy a többi korabeli szomszédos nép mennyire másképp öltözködött, azt képeink jól szemléltetik. A 13. képen egy görög trombitás látható tunikában, lábszárvédőben, nadrág nélkül. A 14. képen görög parasztok láthatók, szintén nadrág nélkül. A 15. képen görög harci öltözéket láthatunk, a nadrág szintén nem szerepel ruhatárukban.

13. Görög trombitás. 14. Görög parasztok. 15. Görög hadi viselet

Úgy gondoljuk, Párizs trójai királyfi öltözékének szkíta mivolta a fentiek fényében bebizonyítottak tekinthető. Léteznek-e egyéb bizonyítékok a trójaiak szkíta-magyar voltára vonatkozóan? Először is vegyük figyelembe, hogy a trójaiak Homérosz eposza szerint is híres lótenyésztők voltak. Tekintve, hogy a ló háziasítása, tenyésztése olyan óriási horderejű felfedezés volt az i.e. évezredekben, mint a 20. században az atombombáé, ez a tény rendkívüli jelentőségűnek tekinthető. Továbbá megerősíti, hogy a trójaiak nemcsak szkíta módon öltözködtek, de szkíta-magyar életmódot is folytattak, lovasíjászok voltak. Tündér Ilona országa, Tündérország a magyar néphagyományban a Világfa tetején található. A Világfa és az Életfa Berze-Nagy János szerint a magyar néphagyományban a leggazdagabb, és a magyar hagyományt vették át a többi népek. Ezért különös jelentősége van annak, hogy Trója díszítőművészetében az Életfa kiemelkedő szerepet játszott.

Trója bukása után a Trója megsegítésére odaérkezett szövetséges haderők szárazföldön és vízen menekültek el. A népek nevei figyelemre méltók, számunkra különösen az egyik nagyhatalmú nép neve, a „sekeles” (azaz a görögösítő „-es” képző nélkül „sekel”). Ennek fényében különösen figyelemre méltó., hogy Torma Zsófia élethosszan át kitartó munkával az erdélyi Tordos körzetéből rengeteg régészeti leletet gyűjtött össze. A leletek szoros hasonlósága alapján arra a következtetésre jutott, hogy Erdély és Trója hajdanában szoros gazdasági összeköttetésben állt. Erdély rézkor-bronzkori gazdasági és műveltségi fölényére jellemző, hogy kisugárzása nemcsak Dániáig, Skandináviáig, de Trójáig és Mezopotámiáig terjedt. A bronzkor harmadik fázisában, amely i. e. 1600/1500-tól i. e. 1300-ig tartott,

tűnik fel Mükéné műveltsége, éspedig erős Kárpát-medencei hatások alatt. „Tünetértékű, hogy a mükénéiek a minósziaknál jobban vették át a fekete-tengeri/Kárpát-medencei műveltség egyes elemeit. A Kárpátoktól a pontikus sztyeppéig, és tovább dél felé Anatólián át (a korai hettitákig), Görögorszáig (a korai mükénéiekig), létezett egy elit anyagi műveltség a harci szekerekkel, lószerszámokkal és más főnöki jelvényel kapcsolatban” – írják Kristianssen és Larsson „The Rise of the Bronze Age Society” c. könyvük 129. oldalán. Bakay Kornél kiváló régészünk megállapította, hogy a mükénéi műveltség hordozói a Kárpát-medencéből települtek át Mükénébe. A korabeli műveltség központja Erdély (a mai „Apa” helység környéke) és a Felső-Tisza vidéke (a mai Hajdúsámson környéke). Ezen tények alapján tehát az általános vélekedéssel ellentétben arra az alapvető, új eredményre jutottunk, hogy az erdélyi–felső-Tisza-vidéki műveltség a bronzkorban páratlan színvonalat ért el, technikai és művészi szempontból egyaránt.

Nagyszámú történetíró beszél el, hogy a frankok Trójából 12 000-en a Dnyeszter mellé, Meotiszba költöztek, onnan Pannóniába, ahol felépítették Szikambriát, és sokszáz év alatt nagy néppé váltak (Liber Historiae Francorum 727 k./1888, §1, 241-242.), majd néhány száz év múlva Pannóniát elhagyva a Rajna partján telepedtek meg, s később a Szajna partjára költözve alapították meg Párizs városát (Gregoire de Tours 573 k./1862, 75.). Thúróczy János „A magyarok krónikája” című művének „Történeti előzmények” c. fejezetében azt írja, hogy: „Franco Trója városának pusztulása után nagy néptömeggel Pannóniába jött . . . és a Szikán-hegy tövében az Ister folyó mentén . . . egy hatalmas várost alapított, és ezt az említett Szikán-hegy nevére Sicambriának nevezte el.” Ezt megerősíti legrégebbi ősgesztánk, a Tárih-i-Üngürüs is. „A régi időkben a tenger partján egy Trója nevű híres és hatalmas vár volt. (...) Azután annak a várnak egy padisahja volt, akit Paradisznak hívtak. Ennek a Paradisznak volt egy fia, akinek Firanko volt a neve. Amikor atyja, Paradisz elfoglalta a trónt, Firanko egy csomó katonájával elindult Panonijja tartományába.(...) Egy nap a Duna folyó partján egy hegy tetejére értek, mely Szikan néven volt ismeretes. (...) Ezt a paradicsomi vidéket ő azonnal megkedvelte, és megparancsolta, hogy a Szikan hegy tetejére egy hatalmas várat építsenek. Mivel szerfölött gazdag és terményekben bővelkedő tartomány volt, ez oknál fogva nevezték el Pannonijának, ami latin nyelven „kenyerest” jelent. Azután, mivel Firanko azt a várost Szikan hegy tetején építette fel, mert annak a hegynek Szikan volt a neve, azt találta megfelelőnek, hogy a városnak Szikamberijja nevet adja.” (Terdzsüman 906/1988, 63-64.).

A Trójából menekülő frankoknak a Kárpát-medence az úti végcélja. Különös módon azonban mégsem a legcélrányosabb, a legegyszerűsebb utat választják, hanem hatalmas kerülőt téve, nagy vargabetűt írva a másik régi magyar haza, a görögösen Maotisznak írt Maóta felé tartanak, és a

Maotiszon át, a szkítamagyar népek - hunok, avarok, griffes-indások, magyarok – hagyományos beköltözési útvonalát követve jönnek be Magyarországra (Liber historiae Francorum (99.o.) 1888, 241-244.). Mi az oka ennek a rejtélyes, nagy úti kanyarnak? Pontosan úgy járnak el, mintha valami titkos ősi törvény előírásainak engedelmeskednének, s pontosan követnék a Csodaszarvas-monda útmutatásait, éppen úgy, akárcsak a keletről hazaköltöző szkíta népek sora. Mintha titkos, szakrális hagyományok értelmében másképpen, más úton nem volna szabad beköltözniök Magyarországra, vagyis ha másképpen járnának el, beköltözésük nem volna törvényes – írja Grandpierre K. Endre „Történelmünk központi titkai” c. művében.

Mindezek alapján megállapíthatjuk, hogy a ruházat (süveg, nadrág), az életmód (lovasíjász), a vallás (Napistenhit, természetvallás), a néphagyomány (mitológia, népmesék), a tárgyi kultúra (régészeti tárgyak szoros hasonlósága, a közigazgatási-kereskedelmi kapcsolat), a népnév (sekel, székely) és a történelmi bizonyítékok arra utalnak, hogy a szkítamagyar népcsalád egyik ága jelen volt Trójában, és meghatározó szerepet játszott. Priamosz trójai király és Párizs trójai királyfi nem öltözködhetett más nép ruhájába, csak a saját népének viseletébe. Trója székely-magyar volt.